

Βέλγοι ιππείς, αναπαυόμενοι μετ' ἐπέλασιν κατά τῶν Γερμανῶν.

νίκας, ἐνῶ διὰ τῆς ἀριστερᾶς δεικνύει ποῦ πρέπει ἤδη νὰ διευθυνθῶμεν : πρὸς τὴν πόλιν τοῦ Παλαιολόγου. Τὸ μεγαλοπρεπὲς αὐτὸ μνημεῖον θὰ εἶνε 12 μέτρων ὕψους, ὑπολογίζεται δὲ ὅτι θὰ στοιχίσῃ 80,000 περίπου δρα. Ἡ στάσις τοῦ πολεμοχαροῦς λέοντος εἶνε λίαν χαρακτηριστικὴ, ὡς καὶ ἡ κίνησις τῆς Νίκης, τῆς ὁποίας τὰ πτερὰ δίδουν τὴν ἰδέαν τῆς πτήσεως.

Ἄλλη ἀναμνηστικὴ στήλη, ἀπλουστερα, καταλληλοτάτη διὰ μικρὰν κοινότητα ὀρεινοῦ μέρους, παριστᾷ ἐνοπλιον εὐζώνων ἰστάμενον εἰς τὸ κοίλωμα μεγάλης στήλης ἐν στάσει προσοχῆς. Ἀνωθέν του εἰς στέφανος δάφνης. Τὴν στήλην κοσμεῖ ὑψηλὰ ἐν ὑπερμέγεθες στέμμα. Κάτωθεν τῆς βάσεως ὑπάρχει γυρλάντα σχηματίζουσα θυρεοῦς, ἐντὸς τῶν ὁποίων θὰ ἀναγραφῶσι τὰ ὀνόματα τῶν πεσόντων, καθ' ὄπλιον εἰς ὃ ἀνήκον, ἐφ' ἐκαστῆς πλευρᾶς.

Τετάρτη ἀναμνηστικὴ στήλη: Εἰς πελώριος δικέφαλος Ἄετος ἐναγκαλιζόμενος μὲ τὰς μεγάλας ἀνεωγμένους πτέρυγὰς του μίαν στήλην, ἐφ' ἧς ἀναγράφονται τὰ ὀνόματα τῶν πεσόντων πολεμιστῶν, ἐνῶ ὑπεράνω εἶνε χαρῆμένη ἀνάγλυφος ἡ κεφαλὴ τοῦ Βασιλέως.

Αὕτη εἶνε ἡ ἐργασία τοῦ κ. Γεωργαντῆ ὡς πρὸς τὰς ἀναμνηστικὰς στήλας. Ὅλοι ἔχουν μίαν ὥραιαν καὶ παραστατικὴν ἔμπνευσιν. Δὲν εἶνε χρῆμα νὰ μένῃ ἡ εὐσυνείδητος αὕτη ἐργασία ἐν προπλάσμασιν ἀκόμη ἐντὸς τοῦ ἐργαστηρίου του; Ζητοῦν τὸ εἶδος τοῦ ὑπαίθρου, ζητοῦν προσκυνητὰς.

Ἰδοὺ καὶ εἰς πασίγνωστος Ἀθηναϊκὸς τύπος. Ὁ Μερακλῆς, ὁ γηραιὸς ἐρωτόληπτος εὐζώνος τοῦ Ζαππεῖου. Πανομοιότυπος. Εἶναι ἐν χαριτωμένον ἀγαλματάκι. Ὁ καλλιτέχνης τὸ θεωρεῖ — καὶ εἶνε — τόσον καλὸ, ὥστε θὰ τὸ στείλῃ, ἅμα τῇ ἀποκαταστάσει τῆς εἰρήνης εἰς τὸ Παρισίων Salon.

Μία καλλιτεχνικὴ προτομὴ τῆς δεσποινίδος Λεκοῦ, ἣτις μετέσχε τῶν Ἑλλ. χωρῶν τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνηίδων, ἔχει πολλὴν αἰσθητικότητα, μετέχνην δὲ εἶνε εἰργασμένα δύο μετάλλια ἀνάγλυφα ἐπὶ πλακῆς, τὸ ἐν τοῦ αἰδίου Χαριλάου Τρικούπη, τὸ δὲ ἄλλο τοῦ αἰμνήστου κλειδούχου τῆς Ἀ.Μ.τῆς Βασιλίσσης Διονυσίας Μεσσαλά. Ὁ καλλιτέχνης, ἐκ τοῦ πόθου νὰ λάβῃ ἡ καλλιτεχνία μίαν νέαν ζωὴν καὶ ἐξέλιξιν, ἀνέλαβε νὰ γείνη ὁ εἰρηγητῆς τῆς Βυζαντινῆς τέχνης ἐν τῷ νεκροταφείῳ. Τοῦ ἀνετέθη ὑπὸ τῆς φιλοτέχνου κ. Κ. Τρικούπη ἡ κατασκευὴ μνημείου ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἀρτι ἀποθανόντος πατρὸς τῆς ἀρχιάτρου Ἀ. Ἀντωνιάδου. Ὁ καλλιτέχνης ἐφιλοτέχνησεν ἐν σχεδίῳ καὶ προσεχῶς θὰ ἐκτελέσῃ ἕνα Βυζαντινὸν τάφον. Ἐν κυρτῷ μαρμαρίνῳ εἰκονίζον λέπη καὶ σπλεγγίδας, μετὰ ἕνα σταυρὸν ἐπὶ βάσει, ὅλα δ' αὐτὰ μετὰ Βυζαντινὰ κοσμήματα, συνερρασία ὡς πρὸς τὸ σχέδιον τῆς εἰδικῆς εἰς τὴν Βυζαντινὴν τέχνην καὶ διακοσμητικὴν συζύγου του κ. Ἐλένης Γεωργαντῆ. Θὰ ἀποτελεσθῇ ὀλόκληρον ἐν κέντημα, μία δαντέλλα, οὕτως εἰπεῖν, μαρμαρίνη, ἀσθηρῶς δὲ Βυζαντινῆ. Θὰ εἶνε τὸ πρῶτον ἐν τῷ Νεκροτα-